

[Helle Degn]

grad bør inddrages i forandringerne i samfundet.

Vi hilser statsministerens lovforslag velkommen som en naturlig følge af, at der nu to gange er konstateret et flertal for det radikale venstres forslag. Under udvalgsarbejdet foreslår jeg, at vi gør os nogle overvejelser over, om det, vi vil, blot er at få en registrering i statsministeriet af de udvalg, som er omfattet af loven. Det kan måske godt være en ændring i forhold til i dag, men vel næppe udtryk for den forandring i sammensætningen, som vi er i byen efter.

Vi må også drøfte, om vi alene skal lade forslaget dække og have virkning for de udvalg, som en minister udpeger, og som skønnes – og jeg siger udtrykkelig skønnes – at have en samfundsmæssig betydning. Det er vist at sætte forventningerne på et meget lavt blus.

Vi skal have drøftet, om der skal være en ligelig eller en afbalanceret sammensætning, om det skal forstås sådan, som jeg har set det flere steder i dagspressen, at man har opfyldt forventningerne med blot én kvindelig repræsentant i udvalgene.

Ideen om dobbeltindstillingen, som også var den bærende idé i det radikale forslag, kan vi tilslutte os, selv om vi tydeligt kan se for os de mange problemer, som organisationerne, både LO, DA, FTF og andre, vil få. Derfor er det naturligt også at interessere sig for at drøfte lidt nærmere, hvori de særlige grunde til at fravige bestemmelserne kunne bestå, og hvordan denne bestemmelse skal fortolkes.

Under udvalgets drøftelser vil det nok også være nyttigt at hæfte sig ved selve fremgangsmåden, proceduren. Skal statsministeriet kun underrettes, eller skal statsministeriet have nogle sanktionsmuligheder? Vi mener, det ville være rart at drøfte, hvilken praksis vi gerne ser dannet på dette område.

Afslutningsvis skal jeg sige, at tidsfaktoren for os spiller en afgørende rolle. Det forventes af os, at der nu reelt sker fremskridt i denne proces. Til næste år er det 10 år siden, ligestillingsrådet pegede på denne skævhed, og de tidligere initiativer, som også den tidligere statsminister satte gang i, har efter vores opfattelse ikke givet et acceptabelt resultat.

Med beklagelse har socialdemokratiet også erfaret, at den administrative proces, som statsministeriet og ligestillingsrådet havde sat

i gang, og som jeg ved at også statsministeren havde knyttet nogle forventninger til, ikke har givet resultat, ja, faktisk er gået i stå. Det må vi beklage. Derfor knytter vi nogle forventninger til dette politiske initiativ fra statsministeren, og vi vil nøje følge resultaterne og om nødvendigt vende tilbage til sagen her i folketinget.

Socialdemokratiet ønsker lovforslaget en positiv og hurtig udvalgsbehandling, så vi kan se nogle resultater.

Det radikale beslutningsforslag er vi positivt stemt over for, og jeg vil bare henvise til min tidligere ordføretale ved behandlingen af samme forslag. Vi forestiller os, at de intentioner, som ligger i dette forslag, meget nemt vil kunne indarbejdes i det lovforslag, vi har set fra statsministeren, og som vi behandler samtidig her. Under udvalgsarbejdet vil vi også se positivt på de ideer, som bærer forslaget; de er måske lidt mere dækkende for socialdemokratiets opfattelse.

Collet (KF):

På dronning Victorias tid fremholdt mændene, at kvinder havde langt større dyder end mænd. Kvindernes større dyd, sagde mændene, forhindrede dem i at deltage i politik og offentlig administration. De tidlige feminister vendte argumentet om og slog på, at kvinders deltagelse netop ville højne niveauet. Debatniveauet fra dengang siger ganske meget om, hvor langt vi i dag er nået på ligestillingens område.

Fra dronning Victorias tid og op til vore dage er der herhjemme heldigvis sket en ret betydelig stigning i kvinders deltagelse både i politik og administration, men kvinders repræsentation er stadig alt for beskedent.

Statsministerens forslag om ligestilling ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg, nævn og kommissioner skal sikre en mere afbalanceret repræsentation af kvinder og mænd i disse organer. Forslaget kan bidrage til at højne niveauet, for der er ingen tvivl om, at der rundt omkring sidder utappet kvindeligt talent, som kunne udnyttes langt bedre, bl.a. i det lovforberedende og samfundsplanlæggende arbejde.

At statsministerens lovforslag vil få en kraftig effekt på kvinderepræsentationen, tyder meget på. I Norge, hvor et tilsvarende lovforslag blev gennemført i 1973, er kvinde-